
Tobiáš usnul: pět ráno.
Je slyšet nesetřenou krůpěj
na jeho čele vychládat.
Za oknem nehybná zahrada,
tušící rozbřesk za tmou.

Zlé tváře z horečky nad postelí.
Pozvolna průsvitní, brzy se celkem ztratí.
Jít spát se už nevyplatí.
Žít? Jistě. Stát a naslouchat
prázdnostě, třískání jejich berlí.

Jako by se ti někdo smál.
Říkáš si: „Třeba je to klam ,
Anebo větrem rozdrnčený drát.“
Vždyť Bůh je s tebou. Někdy jsi však sám,
tak, jak ses nikdy neodvážil bát.

Viděl jsi, že jsi, 1998

LEŽÍME na dně hvězdné noci. Nespíme, ticho
zuří.
Stromy a lodní vraky ukazují k nebi, vysoko
vznášejí se břicha velryb.

Doktor ti řek, ať přijdeš za pár dní, a že když se
nic nehne, tak porod vyvolají. Cestou na auto-
bus koupila sis hrábě, do večera jsi uklidila půl
zahrady.
A teď, tady v hvězdné noci, začínají stahy. Teď,
tady. Vlny a nápory. Škeble a řasy. Napadlo tě,
že v tašce nemáš čtení. Vstávám, jdu ti něco
najíť, má to být humorné, nebo existenciální?

Mrskl se livjatán. Tisknem se k sobě jako zvířata.

ПАВЕЛ КОЛМАЧКА
(Pavel Kolmačka, 1962)

Moře, 2010

Товит⁴ във сън се унесе: в пет сутринта.
 Чува се как се охлаждат
 капките пот по челото.
 Зад прозореца парк неподвижен
 предчувства как съмва след мрака.

От треската образи зли над кревата.
 Бавно ще съмне и те ще си идат.
 Няма защо да заспиваш.
 А да живееш? Разбира се. И да се вслушваш
 как в празното те със тоягите тракат.

И сякаш на теб се присмяха зловещо.
 И казваш си: „Само така ти се струва,
 или пък в жиците свири оркестър.“
 Господ нали е със теб. Но самотен си често,
 и тъй не набра смелост да се страхуваш.

Ти видя, че си, 1998

ЛЕЖИМ на дъното на звездна нощ. Не спим, а тишината
 е свирепа.
 Дърветата и корабни останки сочат към небето, нависоко
 вдигат се коремите на китове.

Докторът ти каза, като мине малко време, да се върнеш и ако
 тогава нищичко не шава, ще ти назначат аборт. На път за авто-
 буса ти купи гребло и до вечерта успокои половината
 градина.
 И сега, тук, в тази звездна нощ, контракциите почват. Сега
 и тук. Вълни и напъни. Черупки мидени и водорасли. Мина ти през ум,
 че в чантата си нямаш четиво. Ставам, тръгвам нещо
 да намеря, трябва да е смешно или екзистенциално?

Разплиска се левиатан⁵. Притискам се към себе си като животно.

Море, 2010

Превод от чешки: **Жоржета Чолакова**

⁴ Товит – вероятно става въпрос за неканоничната Книга на Товит, която не е включена в Стария завет. Товит силно вярва в Бога, но му се случват нещастия, едно от които е, че ослепява. Напътстван от Божията промисъл, синът му Товия му донася чудодееен лек и той проглежда. – Б. пр.

⁵ Левиатан – старозаветно морско чудовище, отъждествявано със Сатаната. – Б. пр.